

Cele trei „oglinzi"

Cele trei „oglinzi"

În părțile răsăritului este obiceiul ca, în noaptea de Anul Nou, fetele să se privească în oglindă, ca să-și vadă viitorul. O tânără fată, care se găsea la studii într-un oraș depărtat de casa părintească, a scris mamei sale să-i trimită o oglindă, ca să privească în ea în noaptea Anului Nou și să-l vadă pe viitorul ei mire.

Mama i-a îndeplinit dorința, dar, în loc de o singură oglindă, i-a trimis trei „oglinzi" - dacă putem să le numim așa - însoțindu-le de următoarea scrisoare:

„Scumpa mea fiică, îți trimit trei „oglinzi" în loc de una; în cea dintâi vei vedea cum ești; în cea de-a doua, cum vei fi; iar în cea de-a treia, cum trebuie să fii".

Desfăcând pachetul, fata a găsit întâi o oglindă adevărată, în care s-a privit și care i-a arătat cum era: tânără și frumoasă. S-a bucurat și a sărutat oglinda.

Al doilea obiect din pachet era un tablou care reprezenta un cap de mort; fata a înțeles că acest chip arăta cum va fi ea odată și de aceea a căzut pe gânduri.

Al treilea obiect era o statueta care înfățișa chipul frumos, blând și sfaț al Domnului Isus. „Iată cum trebuie să fii!" - a strigat fata - iată pe Cine trebuie să-L urmez de aici înainte!"

Desigur, adăugăm noi părăsind ilustrația aceasta, mama i-a prefigurat fiicei sale, studente, trecerea vieții și nevoia de un Mântuitor.

Poate nu mulți dintre noi au ocazia ca, privind într-o oglindă de sticlă, să vadă un chip strălucit, sănătos și frumos. Cu sănătatea ruinată, poate mulți stau fără putere, retrași pe margine, cu speranțele risipite. Ce vor zări aceștia într-o astfel de oglindă?

Prea puțin contează ce se răspunde la o astfel de întrebare, pentru că în pachetul nostru nu vom pune altceva decât Cuvântul lui Dumnezeu. El este oglinda de care are nevoie sufletul oricărui om, fie el frumos și sănătos, fie bolnav.

Avem nevoie de Dumnezeu nostru și, dacă-L vom căuta, Îl vom găsi, pentru că El nu-și ascunde fața de cel care-L caută. Și Dumnezeu Se va lăsa găsit nu pentru că noi suntem vrednici sau pentru că am căpătat trecere înaintea Lui, ci pentru simplul motiv că L-am căutat. Iar dacă am primit iertarea păcatelor pe care ne-o oferă Dumnezeu prin sângele prețios al Fiului Său, să stăruim mereu să căutăm fața Sa, rugându-ne și slujindu-L cu sârguință și cu sfântă recunoștință. El nu ne va refuza părțasia și prietenia Sa.

„Dacă-L vei căuta, Se va lăsa găsit de tine" (1 Cronici 28.9).